

Quam presso, ut perhibent, equus ales Bellerophontis
 Extrusam e duris cautibus elicit:
 Dulcis ubi vaturn resonat vox, flavus amœno
 Quam Pater auditam Tibris ab amne refert;
 Quam cupida bibit aure, oculos nec fantis ab ore
 Demovet admirans densa corona virum,
 Fulgentesque auro proceres, regumque senatus
 Laudant purpurei carmina docta Patres;
 Docta hercle! atque disertâ, suis quæ non modo Panes,
 Et Fauni certant sculperè in arboribus,
 Sed Musæ excipiunt memores, inque ære nitenti
 Gaudent inversis scribere litterulis;
 Subdere dein prælo properant, impressaque famæ
 Tradunt: illa volans trans Rhodanum, & Tamesim
 Defertque, spargitque manu versanda virorum
 Assidua, & cupidis usque legenda oculis;
 Romuleis ne forte putent migrasse Camœnas
 Collibus, Ausoniis præferat ingeniis
 Ne se usquam gens ulla, aut conferat. O bona pubes,
 O Phœbi, o Romæ delictum, o columnen,
 Et decus Italiæ, soli cantare periti
 Arcades! argenti natus in Illyria
 Versor ego vestro in cœtu; jam carmina mi fas
 Pangere vos inter! jam mihi fas calamos
 Mænaliî Panos gestare, ac tangere labro!
 Jam vester socius dicor, & Arcas ego!
 O niveam vere mi lucem! quid tibi, quid me
 Debere hoc tali pro merito fatear
 Docte Myræ? queam quid reddere? Nempe quod unum
 Reddi vis, quoquo miseris ut docilis
 Pegaseos cursus ineam, & ferar ocyus Euro.
 Id faciam, id Faunos per tibi capripedes,
 Panaque, Sylvanumque, sacrisque horrentia lucis
 Mænala & Alphei flumina polliceor.